

Περιμένοντας τον Γκοντό

του Σάμουελ Μπέκετ

-Πάμε.

-Δεν μπορούμε.

-Γιατί;

-Περιμένουμε τον Γκοντό

Έκπληξη το σκηνικό! Ο θεατής με την είσοδό του στην αίθουσα έρχεται αντιμέτωπος με ένα έργο σύγχρονης τέχνης. Εικαστικό δημιούργημα του Κέννυ ΜακΛέλλαν. Ένας τεράστιος ξύλινος διάδρομος που αρχίζει από την οροφή και τελειώνει μέσα στην πλατεία. Ένας διάδρομος σε απροσδιόριστο χωροχρόνο. Πρώτη εντυπωσιακή διαπίστωση , ο νομπελίστας Μπέκετ από το βιβλίο , με ευφάνταστο τρόπο, στη σκηνή. Πρόκειται για μια σύγχρονη αντίληψη για την ποιητική γραφή ή το στοιχείο της αφαίρεσης , που έκαναν διάσημο στην υφήλιο τον υπαρκτιστή φιλόσοφο του παραλόγου, Ιρλανδό συγγραφέα, καθώς έφερε το δικό

του σύμπαν στο μυαλό καλλιτεχνών, επιστημόνων, κοινών θνητών, θεατών-αναγνωστών. Στον συμβολισμό ο καθείς προσδίδει την υπόσταση της αρεσκείας του. Εγώ τον θέλησα έναν αεροδιάδρομο σε ακατοίκητη περιοχή, με φαντασιακές επιγραφές «αφίξεις»- «αναχωρήσεις». Έρχεται, φεύγει. Θα έρθει, θα φύγει. Και η αναμονή στα ανθρώπινα όντα. Εν προκειμένω, στους κλοσάρ που αγάπησε ο Μπέκετ και τους έκανε ήρωές του στο «Περιμένοντας τον Γκοντό». Να περιμένουν, να ελπίζουν, να απογοητεύονται, να ανανήφουν, να σχεδιάζουν, να αλληλοσυμπληρώνονται. Γρανάζια στη μηχανή του χρόνου. Ο κύκλος εργασιών της πανομοιότυπος. Τα ονόματα αλλάζουν. Εδώ, ο Εστραγκόν κι ο Βλαδίμηρος.

Στην εποχή που γράφτηκε το έργο , ενσωμάτωνε την τραγική εμπειρία του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, που μόλις είχε τελειώσει, με την απαντοχή για την ανασυγκρότηση πάνω στα ερείπια του ολέθρου. Σήμερα, μέσα στο κλίμα του ζόφου και της ανασφάλειας που «ενδημεί » παντού , οι ήρωες του Μπέκετ , έτσι όπως περιφέρονται σ' ένα αφιλόξενο τοπίο και περιμένουν απεγνωσμένα κάτι ή κάποιον, μοιάζουν τραγικά σύγχρονοι. Το έργο φαίνεται να έχει ιδιαίτερη απήχηση σε καιρούς κοινωνικής και πολιτικής κρίσης. Στην παρούσα οικονομική συγκυρία , αυτή η απήχηση του ανανεώνεται και πάλι στον τόπο μας από το Κ.Θ.Β.Ε .

Δυο άστεγοι αλήτες, ο Βλαντίμιρ –Ντιντί κι ο Εστραγκόν-Γκογκό, συναντιούνται σ' έναν χώρο οικείο αλλά όχι συγκεκριμένο, πλάι σ' ένα εικαστικό γλυπτό- δέντρο. Συζητώντας αποκαλύπτουν ότι βρίσκονται εκεί , επειδή περιμένουν έναν μυστήριο άνδρα με το όνομα Γκοντό. Στη διάρκεια της αναμονής τους έρχεται ο Πότζο σέρνοντας τον Λάκυ, τον δούλο του, τον οποίο πηγαίνει να πουλήσει στην αγορά. Ο Πότζο, ανάμεσα σ ε μια παραληρηματική επίδειξη εξουσίας, διατάζει τον Λάκυ να τους διασκεδάσει, να χορέψει, να σερβίρει, ακόμα και να στοχαστεί ! Αφέντης και δούλος φεύγουν αφήνοντας τους άλλους να περιμένουν. Φυσικά, τον Γκοντό. Ένα αγόρι αναγγέλλει ότι ο Γκοντό δε θα έρθει, ανανεώνοντας το ραντεβού για την επομένη. Οι δύο άντρες αποφασίζουν να φύγουν. Αλλά, όχι. Την επόμενη μέρα , την ίδια ώρα, στο ίδιο μέρος, κοντά στο ίδιο δέντρο είναι και πάλι εκεί. Ξανάρχονται ο Πότζο και ο Λάκυ, μόνο που αυτή τη φορά ο ένας είναι μουγκός και ο άλλος τυφλός. Όμως, δε θυμούνται καν την προηγούμενη συνάντηση . Όταν αποχωρούν, το αγόρι επανεμφανίζεται. Ακολουθεί ο ίδιος διάλογος , όπου και πάλι το «δια ταύτα» είναι η ανανέωση του ραντεβού για την επομένη.

Ολόκληρο το κείμενο κλείνεται στον τίτλο του, στην απελπισία της διάρκειας και της ατέρμονης επαναληπτικότητας που δίνει η μετοχή «περιμένοντας». Το έργο διαδραματίζεται σ' έναν ακαθόριστο χώρο στη φύση, ωστόσο, όχι μια φύση θαλερή. Πρόκειται για ένα τοπίο φτωχό, στεγνό, ηχηρά άδειο. Πάντως, βρισκόμαστε μακριά από πόλη, απ' τον τόπο των ανθρώπων, απ' τον χρόνο της Ιστορίας. Ο Εστραγκόν και ο Βλαντιμίρ περιμένουν τον Γκοντό έξω απ' αυτήν, της έχουν γυρίσει την πλάτη. Το άχρονο της φύσης, η διαρκής επανάληψη των κύκλων της - το γυμνό δένδρο ανθίζει στο δεύτερο μέρος - τονίζει ακόμη περισσότερο το ζήτημα του χρόνου στο έργο. Οι δυο ήρωες είναι παγιδευμένοι σε μια αιώνια επανάληψη της οποίας, σχεδόν, δεν έχουν συνείδηση. Έρχονται στο ίδιο σημείο και περιμένουν. Κανείς δεν ξέρει από πότε. Αυτό που βλέπουμε εμείς δεν μπορεί να είναι η πρώτη φορά κι ακόμη βεβαιότερο είναι ότι η βραδιά αναμονής στη δεύτερη πράξη δε θα είναι το τέλος. Άλλωστε, κι ο Πότζο κι ο Λάκυ είναι μέρος της επανάληψης.

Σαφώς πολιτικό έργο. Ο σκηνοθέτης Γιάννης Αναστασάκης δε θέλησε να περιορίσει την καυστική πένα του Μπέκετ στην καθεστηκυία τάξη πραγμάτων στην Ελλάδα της φτώχειας, της μιζέριας, της απελπισίας. Ίσως, επειδή η ατελείωτη αναμονή ενός Μεσσία που θα μας σώσει είναι ουτοπία. Αυτός δε θα έρθει ποτέ. Περιμένοντας τον Σωτήρα διαιωνίζουμε το δράμα και καταργούμε την πράξη. Εστίασε, λοιπόν, ακριβώς σ' αυτό. Και πέτυχε τη διάσταση που, προφανώς, ήθελε και ο Ιρλανδός συγγραφέας. Ότι το κείμενο δεν αναφέρεται σε συγκεκριμένα συμφραζόμενα, εθνικά ή ιστορικά, δε δίνει πληροφορίες για τις πολιτικές ή κοινωνικές προϋποθέσεις και, γενικά, δε δείχνει ενδιαφέρον για οποιοδήποτε ρεαλιστικό στοιχείο.

Η παράσταση του Κ.Θ.Β.Ε. μιλάει για την ανθρώπινη συνθήκη. Όπως οι ήρωες στη σκηνή, έτσι κι ο άνθρωπος είναι ένας παρίας πάνω στη Γη, περιπλανάται στη ζωή αναζητώντας το νόημα που θα τον κάνει να συνεχίσει να ζει. Δυο εξαιρετικοί ηθοποιοί, ο Γιώργος Καύκας και ο Κωνσταντίνος Χατζησάββας, ερμηνεύουν- ο καθένας με τα «όπλα» του- τους δυο άστεγους παρίες. Ο πρώτος με ευαισθησία και θαυμαστή εσωτερικότητα, με απολαυστικές «ομιλούσες» σιωπές, με ρεαλισμό και ταύτισή του με τον Βλαντιμίρ. Ο δεύτερος, πιο επίπεδος, πιο σκληρός, πιο επίμονος, πιο τολμηρός και πιο αντιδραστικός, μας δίνει έναν «σύντροφο» εντελώς απέναντι στον πρώτο. Θεωρώ πως επίτηδες ενώθηκαν αυτές οι

«κόντρα» σχολές υποκριτικής, και για να τονίσουν τη διαφορά φυσικού ταμπεραμέντου, ηλικίας, ιδιοσυγκρασίας, και για να αποδείξουν ότι οι άνθρωποι από οποιοδήποτε υλικό κι αν έχουν πλάσει τον χαρακτήρα τους, μπορούν να συνυπάρξουν, εφόσον έχουν τις ίδιες ανάγκες, τα ίδια αδιέξοδα, τις ίδιες ελπίδες, ενώ αλληλοσυμπληρώνονται, αλληλοεξαρτώνται και, ουσιαστικά, έχουν την ίδια μοίρα. Ο Παναγιώτης Παπαϊωάννου πλάθει έναν Πότζο βγαλμένο από freakshow , θαρρείς, ο σωματότυπός του βοηθά στην υπερβολή , ενώ ο Θανάσης Ραφτόπουλος κερδίζει τον έπαινο του θεατή με την απίστευτη παρλάτα του, που ξετυλίγει τόσο επιδέξια, δίχως ένα λαθάκι και ,σχεδόν, δίχως ανάσα. Η σωματική του διάπλαση και εκγύμναση εξυπηρετεί τον ρόλο και την ιδέα να παραστήσει έναν δούλο-πιστό σκυλί στον αφέντη του. Τέλος, ο Φούλης Μπουντούρογλου παριστάνει το αγόρι και εντυπωσιάζει ο συμβολισμός του άρρενος αγγελιαφόρου που δεν έχει καθορισμένη ηλικία .

Εκστασιάστηκα από τις ποιητικές σκηνές που συνάντησα, εντυπωσιάστηκα από ορισμένες με πικρό σαρκαστικό χιούμορ ή κλοουνίστικες, όπως η ευρηματική σκηνή με τα καπέλα από κεφάλι σε χέρι και το ανάποδο , τη συνοδεία μουσικής κρουστών τσίρκου, συγκινήθηκα από την έξοχη σκηνή του νανουρίσματος, όταν ο ένας άνδρας αποκοιμήθηκε στην αγκαλιά του άλλου, τυφλώθηκα κι εγώ, όπως όλοι στην αίθουσα, από τις ξαφνικές λάμπεις ισχυρού φωτός που έριξε στα μάτια μας η σκηνοθεσία –αδυνατώ να εξηγήσω τον συμβολισμό τους - και χειροκρότησα στο φινάλε όλους τους συντελεστές.

Μετάφραση: Μίνως Βολανάκης

Σκηνοθεσία: Γιάννης Αναστασάκης

Σκηνικά – Κοστούμια: Κέννυ ΜακΛέλλαν

Πρωτότυπη Μουσική Σύνθεση: Μάνος Μυλωνάκης

ΠΕΡΙΜΕΝΟΝΤΑΣ ΤΟΝ ΓΚΟΝΤΟ

Συντάχθηκε απο τον/την Παύλος Λεμοντζής
Παρασκευή, 09 Φεβρουάριος 2018 09:38 -

Επιμέλεια Κίνησης: Δημήτρης Σωτηρίου

Φωτισμοί: Βασίλης Παπακωνσταντίνου

Βοηθός Σκηνοθέτη: Σαμψώ ν Φύτρος

Βοηθός Σκηνογράφου – Ενδυματολόγου: Μαρία Μυλωνά

Φωτογράφιση παράστασης: Τάσος Θώ μογλου

Οργάνωση παραγωγής: Ηλίας Κοτόπουλος

Παίζουν: Γιώ ργος Καύκας (Βλαδίμηρος)

Παναγιώ της Παπαϊωάννου (Πότζο)

Θανάσης Ραφτόπουλος (Λάκυ)

Κωνσταντίνος Χατζησάββας (Εστραγκόν)

Το Αγόρι ερμηνεύει ο Φούλης Μπουντούρογλου

ΠΕΡΙΜΕΝΟΝΤΑΣ ΤΟΝ ΓΚΟΝΤΟ

Συντάχθηκε απο τον/την Παύλος Λεμοντζής
Παρασκευή, 09 Φεβρουάριος 2018 09:38 -

Μετάφραση: Μίνως Βολανάκης

Σκηνοθεσία: Γιάννης Αναστασάκης

Η παράσταση παρουσιάζεται με αγγλικούς υπέρτιτλους κάθε Παρασκευή και Σάββατο. Ο υπερτιτλισμός της παράστασης πραγματοποιείται με την ευγενική υποστήριξη του ΕΟΤ.

ΒΑΣΙΛΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ

Πλατεία Λευκού Πύργου

Ημέρες και ώρες παραστάσεων:

Τετάρτη 18:00, Πέμπτη-Παρασκευή-Σάββατο 21:00, Κυριακή 19:00

Διάρκεια: 130'

ΤΙΜΕΣ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ-ΠΕΜΠΤΗ:

Γενική είσοδος: 5 €

ΠΕΡΙΜΕΝΟΝΤΑΣ ΤΟΝ ΓΚΟΝΤΟ

Συντάχθηκε απο τον/την Παύλος Λεμοντζής
Παρασκευή, 09 Φεβρουάριος 2018 09:38 -

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ:

Κανονικό εισιτήριο (Θέσεις πλατείας): 10 €

Εκπτωτικό εισιτήριο: 8 € (Θέσεις εξώ στη, Φοιτητικό, Άτομα άνω των 65)

Ομαδικό εισιτήριο: 7 € (για κρατήσεις άνω των 20 ατόμων)

ΣΑΒΒΑΤΟ & ΚΥΡΙΑΚΗ:

Κανονικό εισιτήριο: 13 € (Θέσεις πλατείας)

Κανονικό εισιτήριο: 10 € (Θέσεις εξώ στη)

Εκπτωτικό εισιτήριο: 8 € (Φοιτητικό, Άτομα άνω των 65)

Ομαδικό εισιτήριο: 7 € (για κρατήσεις 20 ατόμων και άνω)

ΑΝΕΡΓΟΙ: (για όλες τις παραγωγές του ΚΘΒΕ) Δωρεάν

Παρασκευή, Σάββατο, Κυριακή: (για περιορισμένο αριθμό θέσεων)

Απαιτείται τηλεφωνική κράτηση θέσεων

ΠΕΡΙΜΕΝΟΝΤΑΣ ΤΟΝ ΓΚΟΝΤΟ

Συντάχθηκε απο τον/την Παύλος Λεμοντζής
Παρασκευή, 09 Φεβρουάριος 2018 09:38 -

ΑΤΕΛΕΙΕΣ:

Εφόσον υπάρχουν διαθέσιμες θέσεις, ισχύουν ατέλειες ΕΣΗΕΜΘ, ΕΣΗΕΑ, ΣΕΗ, Τμημάτων Θεάτρου, Δραματικώ ν Σχολώ ν, Σκηνοθετώ ν.

ΑΜΕΑ: □ Δωρεάν

Πολύτεκνοι: □ 5€

Δάσκαλοι-Καθηγητές: □ 10€

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: □ Όλα τα εκπτώτικα εισιτήρια (Φοιτητικά, Άτομα άνω των 65, Πολύτεκνοι, Δάσκαλοι, Καθηγητές) ισχύουν μόνο με την αγορά των εισιτηρίων από τα ταμεία του ΚΘΒΕ.

ΏΡΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΑΜΕΙΩΝ ΚΘΒΕ:

Βασιλικό Θέατρο (Πλατεία Λευκού Πύργου):

Δευτέρα: □ 8.30- 15.30

Τρίτη έως Κυριακή: □ 8:30 – 21:30

Εταιρεία Μακεδονικώ ν Σπουδώ ν (Εθνικής Αμύνης 2):

ΠΕΡΙΜΕΝΟΝΤΑΣ ΤΟΝ ΓΚΟΝΤΟ

Συντάχθηκε απο τον/την Παύλος Λεμοντζής
Παρασκευή, 09 Φεβρουάριος 2018 09:38 -

Τετάρτη έως Κυριακή: 16:30 – 21:30

Μονή Λαζαριστών (Κολοκοτρώνη 25-27, Σταυρούπολη):

Τετάρτη έως Κυριακή: 16:30 – 21:30

Εκδοτήριο ΚΘΒΕ Πλατείας Αριστοτέλους:

Δευτέρα, Τετάρτη & Σάββατο: 10:00 – 15:30

Τρίτη, Πέμπτη, Παρασκευή: 10:00 – 14:00 & 17:30 – 20:00

Πληροφορίες: Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος

Τηλέφωνο: 2315 200 200

www.ntng.gr

ΠΕΡΙΜΕΝΟΝΤΑΣ ΤΟΝ ΓΚΟΝΤΟ

Συντάχθηκε απο τον/την Παύλος Λεμοντζής
Παρασκευή, 09 Φεβρουάριος 2018 09:38 -
